

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gersdorf

w sprawie z wniosku J. M. i P. S.A. [...] z siedzibą w P.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w P.
o podstawę wymiaru składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 stycznia 2014 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy P. S.A. [...] z siedzibą w P.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 listopada 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, [...] Oddział w P. stwierdził wobec P. S.A. [...] w P. i J. M., że przychody uzyskane przez tego ostatniego z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych z tytułu pomocy materialnej przed świętami oraz dofinansowania wypoczynku urlopowego za lata 2006 – 2010 nie zostały uwzględnione w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

Wyrokiem z dnia 30 marca 2012 r., sygn. VII U [...] Sąd Okręgowy w P. oddalił odwołanie P. S.A. [...] w P. (pracodawcy J. M.) od tej decyzji.

Sąd ustalił, że pracodawca nie stosował wynikających z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335 ze zm.) kryteriów przyznawania świadczeń, tj. uzależnienia ich od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej.

Jako kryteria stosowano jedynie staż pracy, liczbę wykorzystanych dni urlopu oraz złożenie wniosku przez przełożonego. Wprawdzie ubezpieczony J. M. znajdował się w trudnej sytuacji rodzinnej i materialnej, jednak nie była ona powodem przyznania mu świadczeń.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację P. S.A. [...] w P. od tego wyroku. Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia faktyczne i ocenę prawną przyjętą w wyroku Sądu Okręgowego. Uznał, że kryterium różnicowania świadczeń (średnie miesięczne wynagrodzenie powyżej lub poniżej 15.000 zł) miało charakter pozorny. Nie uwzględniano także innych kryteriów, takich jak stan liczebny rodziny lub jej stan zdrowia albo jej łączne dochody. W tej sytuacji świadczenia przyznawane z Funduszu nie mogły podlegać wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

Skargę kasacyjną od tego orzeczenia wywiodła pełnomocnik P. SA [...] w P.. Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, polegającego na rozstrzygnięciu, czy w świetle art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych dla oceny prawidłowości przyznawania świadczeń z funduszu rozstrzygająca pozostaje treść regulaminu czy też kluczowe znaczenie ma ocena indywidualnej sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu. Uzasadnienie tego wniosku polegało na powtórzeniu jego treści bez przytaczania dalszych okoliczności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie podlega przyjęciu do rozpoznania.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego od wielu lat prezentowane są standardy, odnoszące się do wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Tytułem przypomnienia można wymienić postanowienie z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. II UK 37/08, w którym wyraźnie podkreśla się obowiązek wskazania okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi i wskazanie, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek. Stanowisko takie wynika także z innych orzeczeń. I tak uzasadnienie przyjęcia skargi do rozpoznania występowaniem

zagadnienia prawnego polega na wskazaniu, na kanwie jakich norm (przepisów) zagadnienie powstało, jakie są możliwe interpretacje problemu i jakie jego rozstrzygnięcie proponuje skarżący – wszystko za pomocą wywodu prawnego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 r., sygn. II 66/09). Gdy istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących wątpliwości, wskazać należy owe wątpliwości albo rozbieżności w orzecznictwie sądów (np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. II PK 220/08).

W niniejszej sprawie skarżący ogranicza się do wskazania na tle jakich regulacji miałyby powstać zagadnienie prawne oraz jego sformułowania. Dalece niewystarczające pozostaje natomiast uzasadnienie wniosku, które w istocie ogranicza się do powtórzenia treści pytania. Skarga nie dostarcza argumentacji prawnej, przemawiającej za koniecznością przyjęcia jednego lub drugiego stanowiska. Nie zawiera nawet pobieżnej, nie mówiąc o pogłębionej, analizy regulacji ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Skarżąca nie próbuje przedstawić interpretacji problemu prawnego, który został sformułowany. Nie uzasadnia także, dlaczego w jej ocenie zagadnienie to ma charakter istotnego zagadnienia prawnego.

Wypada podkreślić, że zwykłe wątpliwości w wykładni prawa nie mogą stanowić podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2008 r., sygn. III UK 52/08 oraz z dnia z dnia 20 września 2011 r., sygn. I PK 52/11). Określenie, na czym polega istotny charakter wątpliwości prawnej, stanowić powinno kolejny element uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. W innym wypadku Sąd Najwyższy nie ma możliwości oceny, czy takowe wątpliwości występują w celu zastąpienia bezczynności skarżącego. Niewykazanie istnienia przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania skutkuje natomiast ferowaniem postanowienia o odmowie nadania skardze dalszego biegu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.